

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Eerste advent

Psalm 8:5

*...wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt,
en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?*

Dit vers uit Psalm 8 zal niet vaak gekozen worden om de Adventstijd mee te beginnen. En toch! Als bij Advent iets naar voren komt dan is het wel het verwachten van een God die omziet naar het mensenkind.

Als iemand bij en uit ervaring wist wat de mens is, dan David wel. Hij mocht zich door God geliefd weten, maar juist dat onderstreepte voor hem des te meer het schrijnende van zijn zondaar zijn voor God. Hij heeft juist dat tot in zijn aller-diepste wezen ervaren! We hoeven daarvoor maar twee van zijn Psalmen te noemen, Psalm 51, de boetpsalm en Psalm 32 waar hij getuigt wat schuldvergeving inhoudt. Dat daar verwoorde besef voel je door het gekozen tekstvers heen: wat is de mens....!

En kondigt niet juist Advent een God aan die omziet naar de mens - naar de mens in zijn gevallen staat: zondaar. Hij die deze mens van oorsprong gedacht, gewild en geschapen heeft voor zichzelf, in zijn Zoon! En dat doet denken aan Augustinus die ooit heeft gezegd: Gij hebt ons voor Uzelf gemaakt, en ons hart kent geen rust totdat het rust vindt in u. Net als David en een ieder van ons wist Augustinus zich een kind van Adam, gevallen. En hoe heeft ook Augustinus dat tot in zijn aller-diepste zijn beleefd en ervaren, bijna als een David. Ook hij kende het gevoel dat David in dit gekozen vers uitdrukt: wat is de mens... Ofwel, hoe bestaat het dat u naar mij omziet - met mij bemoeienis wilt hebben.

Wel dat heeft uiteindelijk alles te maken met het aangegeven waarom en waartoe God de mens - David, Augustinus, u en mij - gemaakt heeft: voor zichzelf, in Jezus Christus! Selwyn Hughes schreef in dit verband ooit ergens 'dat het uiteindelijke doel achter heel de schepping is, dat wij God niet alleen mogen vinden maar uit en tot Hem zullen leven'. Daartoe ziet Hij om naar ons en is Hij de mens nadat deze zich van Hem had afgekeerd nooit vergeten! De mens is het werk van zijn handen! Wonderbaar gemaakt voor Hem in zijn Zoon.

De Adventstijd, die een tijd van bezinning is op het te vieren Christusfeest, waarbij bij uitstek de betrokkenheid van God op de mens duidelijk wordt, vraagt ons dit alles tot in ons aller-diepste wezen te beseffen: WAT IS DE MENS - wie ben ik - dat u aan mij denkt?! En God dacht en denkt niet alleen aan ons in en door het lijden en sterven van zijn Zoon Jezus Christus door verlossing te schenken/aan te bieden, maar na ons buigen bij het kruis wil Hij uiteindelijk met ons op weg, door dit leven, naar zijn Toekomst, zijn Rijk dat op punt staat door te breken. Het Rijk dat zijn uiteindelijke voornemen met de mens in Jezus Christus gestalte geeft: gekroond met heerlijkheid en luister. Hoor zijn naam in juist deze tijd onderstreept: Immanuël! Hoor David in Psalm 32 het uitzingen: welzalig de mens, wie de HERE de ongerechtigheid niet toerekent! Deze Psalm getuigt van de rust die zijn hart vond in Gods liefde, ons geopenbaard in Jezus Christus. Sta je open voor die liefde - voor Immanuël, jij, zijn schepping?!